

1707.

1. *
Fenicker, Godefrid Fridericus: Rector acad. Lipsienis
festum paschale in templo Paulino solemniter celebra-
tum intimat (simulque ad solennem paueggiam
Godefridi Friderici Fenicker invitatur)
2. Barthius, Godefridus: De antecipatione.
3. Bohn, Christianus Michael: De casibus fore ecclesiasticis
4. Bohn, Johannes: De abortu salubri
5. Grotius, Mich. Haas: De primariis precibus Imp-
erialibus sine pontificis indulta validis
6. Grotius, Mich. Haas: De exheredatione literarum
sive parentum consensu sponsalia nuptias ve
contractionum.
7. Harius, Joh. Melchior: Specimen ϕ algebræ et
arithmeticæ purificatoriam applicatæ
8. Hocheccerus, Joh. Fridericus: De literarum cambi-
o in instrumentis

1707.

9. Zanus, Daniel Fridericus: De Dracone legislatore
Abhensiensi.

10. Higgins, Godefridus Nicolaus, procurator fac.
jur. et cum solemnem praesentationis rex candidi-
torum juris (Austrii Haereticis Anglii etc.) in Dicit
et ad eundem invitat.

11. Viregel, Joh. Emeritus: De vicariatu Saxoniae in casu
absentiae Imperatoris

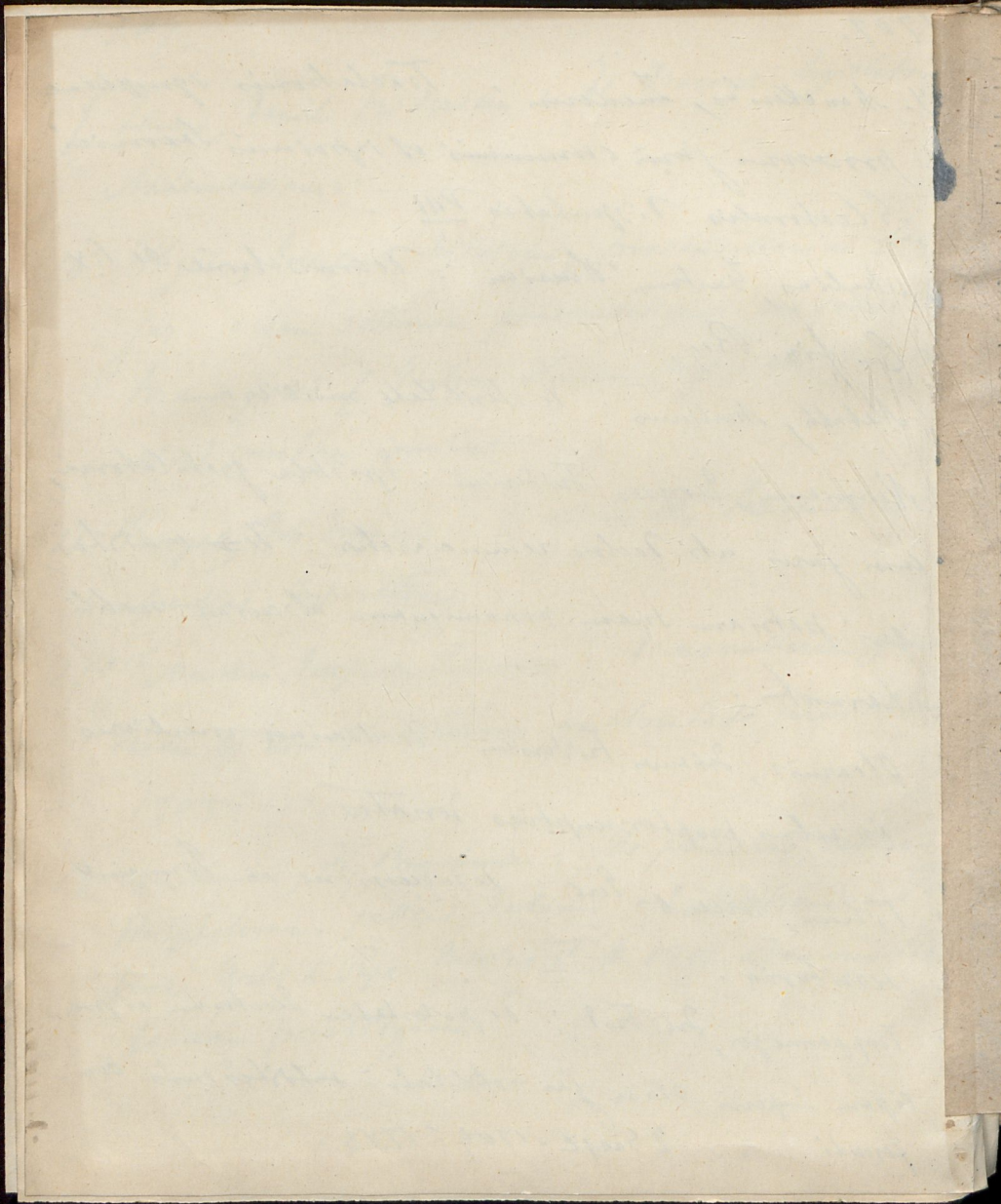
12. Munder, Godefridus Ludovicus: De novellarum glossa-
rum et non glossatarum auctoritate juris. 2 Saupl

1707: 1741

13. Munderius, Dr. Burckhard: De feimicis, veteris
Waltphalensis juris Sabinis ad illustrandum Pa-
tricis Urbis & Papa Nicolao V. A. 1457. adversus illas
Concessum privilegium.

1707.

14. Mecklenus, Ludovicus: Tractationis synopticae
processus juris communis et imprimis Saxonesis
Electoralis Disputatio VIII.
15. Mylius, Gustavus Henricus: De conditione ex l. 4.
C. fin. Reg.
16. Niblich, Martinus: De honestate mulierum.
17. Neumann, Georgius Fredericus: Epistola gratulatoria,
cum juris utriusque doctor renunciaret: De ~~eruditis~~
quis patriam suam nunquam obscuro nobili
larant.
18. Olearius, Johannes Fredericus: De dominio mulieris
in rebus propter nuptias donatis
19. Tobias, Gulielmus Erik: De successione in Germania
territoria.
20. Trappmeiger, Joh. Frid: De potestate Electorum et prin-
cipum imperii circa jus nobilitatis subditis iuris con-
ferendi . . . 2 Saupl. 1709? 1743.

1707.10
2770
PROCANCELLARIUS

**GOTHOFREDUS NICOLAUS
ITTIGIUS,**

PHILOSOPH. ET JURIS UTRIVSQUE DOCTOR,
PANDECTARUM PROFESSOR PUBLICUS,
FACULTATIS JURIDICÆ ASSESSOR, CANONICUS
NUMBURGENSIS, ET MINORIS PRINCIPUM
COLLEGII COLLEGIATUS,

**ACTUM SOLEMNEM
PRÆSENTATIONIS
SEX
CANDIDATORUM JURIS**

INDICIT

ET AD EUNDEM

LECTOREM BENEVOLUM

OFFICIOSE ATQVE DECENTER

INVITAT.

de Jrenanthir.

Sit. Lem. M.

PROVINCIALE

GOTTFRIEDUS NICOLAUS

LETTOR

PHILOSOPHI ET THEOLOGICI DOCTOR
PANDACTARIUM PROFESSOR PUBLICUS

ACADEMIAE MAGISTRUS, CANDIDATUS
HUMANITATIS, ET MINORIS PRINCIPUM

COELENBONIENSIS UNIVERSITATIS

ACADEMIAE

PRÆSENTATIONIS

IN

ACADEMIA

COELENBONIENSIS

UNIVERSITATIS

ACADEMIAE

COELENBONIENSIS

UNIVERSITATIS

ACADEMIAE

COELENBONIENSIS

UNIVERSITATIS

ACADEMIAE

COELENBONIENSIS

UNIVERSITATIS

ACADEMIAE

COELENBONIENSIS

UNIVERSITATIS

Handwritten signature

Q. D. B. V.

Um tantis, tamque variis sapius
malorum fluctibus jactemur, &
obruamur mortales, qui turbu-
lentum hoc vitæ pelagus in-
gressi, ad longe exoptatæ quie-
tis securum portum impigre
tendimus; Certe nulla major,
ac flagrantior sollicitudo iis, à
quorum nutu ac jussu cuncta in
Republica pendent, esse debet, quam ut pacata ha-
beant sua regna, ipsisque ex voto tranquille fruantur.
Bene hoc observarunt Quirites, existimando, Præsidi-
bus provinciarum non modo congruere, ut die nocte-
que & omni animi cura adhibita id agant, ut careant
provinciæ malis hominibus, qui omni modo, atque
alacri studio in id intendunt, ut omnis Justitiæ promo-
veatur interitus, & privatum commodum, publico
prostrato, augeatur, & multiplicetur, quapropter,

ut hi eo faciliori extinguerentur negotio, certos Officiales constituebant Romani, qui jam delineatos facinorosos, ac malignos per singula territoria conquirent, hosque apprehensos examinarent, & examinatos cum elogio literis incluso atque obsignato, ad ulteriorem (ut par est,) cognitionem Magistratui competenti mittebant puniendos, nec ita male, maxime enim Reipublicæ interest, ne delicta maneant impunita, cum non major sit peccandi illecebra, quam impunitatis spes, atque hac ipsa severitate & justitia tranquillitatem Rebus publicis necessariam reparabant & conservabant.

Vocabantur autem hujusmodi criminum nuntiatores, & delatores Irenarchæ, ἀπὸ τῆ ἀρχῆ τῆς εἰρήνης, quod ad provinciarum quietis, & pacis tutelam per singula territoria multum conducere, facerentque stare concordiam, & in quantum hi fideliter, & diligenter, uti quidem debebant, humeris suis impositum executi fuerant officium, & relationes quoque eorum veritate nitebantur, jure meritoque collaudabantur, secus si parum prudenter, nec exquisitis, & sufficientibus indiciis, & argumentis, simpliciter & maligne quosdam hujus, vel illius criminis commissi reos denunciaverant, & temerario ausu innocentes prostituerant, tunc etenim non laudem, sed gravem poenam, certissimum, ac inevitabile flagitiorum & scelerum præmium merebantur, partim, ne ipsi impostero simile quid moliri auderent, partim quoque, ut cæteri horum exemplo perterriti ab hujus flagitii genere abstinerent. Ex eo autem,

autem, quod nihilominus suos affectus malignos Irenarchæ temperare non potuerunt, factum est, ut nec hujusmodi delatoribus fides omni exceptione major ulterius habita, imo propter abusum & temeritatem ab Honorio & Theodosio plane abrogati, a Justiniano vero revocati fuerint, ita tamen, ut ipsorum relationes ad minimum non ad maturandam condemnationem suffecerint, cum testis unicus, licet alias præclaræ curiæ honore præfulgeat, regulariter non probet. Quamobrem etiam ab iis inculpati ex integro sua defensione, quæ nemini deneganda, audiebantur, & pro ratione circumstantiarum vel condemnandi, vel absolvendi judicabantur.

Ab his vero Irenarchis seu publicis criminum observatoribus & denunciatoribus longe differunt, & separandi veniunt virtutum & laudum præcones, illi enim tristitiæ, hi lætitiæ, illi delictorum, hi prælcare gestorum nuncii, illi pœnarum, hi præmiorum Exactores existunt, qui bene meritorum, ad capeffendas dignitates candidatorum indefessâ virtutum, & doctrinæ studia, vitæ morumque probitatem, & solertiam, expediendorum fidem, aptitudinem & habilitatem laudando & demonstrando, divulgant, & vel per publica, & typis in perpetuam rei memoriam edita Programmata, prout quidem in promotionibus Doctoralibus aliarum Academiæ moris est, vel etiam sicut in nostro Lyceo, in primis in Juridica Facultate, a fundatione per tria ferme secula in hunc usque diem laudabili plane

consuetudine invaluit, per publicum eo nomine institutum Præsentationis Actum solenniorem deprædicant, non absimiles iis, qui in Romanæ urbis provinciis, Ulpiano teste, olim, si forte Pro-Consul aut ejus Legatus in celebrem quandam civitatem, vel Provinciæ caput noviter advenerat, civitatem commendare consueverunt, quorum & laudes illi non gravate audire, sibi que commendari tenebantur pati, quorum & testimonia eo fortiora, dum non ab extraneis, sed iis tribuuntur, qui cum ipsis diutius vixerunt, eorundemque longiori tempore extiterunt propiores, & diuturniores moderatores ac arbitri, qui loqui possunt, quæ liquido norunt, & testari quæ viderunt.

Cum itaque non ita pridem ab Inclyta Facultate Juridica nostra sex ejusmodi Candidati, scilicet:

Gustavus Henricus Mylius	} Lipsiensis.
M. Gottfried Ludwig Mencke	
Christian Michaël Bohne	
Johannes Fridericus Troppaneger, Dresd.	
Johannes Ernestus Kregel, Lipsiensis.	
M. Johannes Friedericus Hœckner Stolbergens.	

ea qua decet modestia petierint, ut feliciter absoluto nunc tam humaniorum literarum, quam utriusque Juris Cursu, quem & Parentum, (quibus simul de honoribus filiorum propediem digne consequendis cordici-

tus

tus gratulor) & Patronorum suafu, fumimis vigiliis abs-
que ulla diffidentia fufceperunt, & in diverfis Academia
indefeffo ftudio continuarunt, digni tandem judicen-
tur, quibus tot exantlatis laboribus fummus in utroque
jure deftinatus honor conferatur; honeftiffimo eorum
defiderio Ampliffimus Ordo Juridicus nec deeffe, nec
hac in parte ab Antecessorum noftorum inftitutis re-
cedere voluit, quin potius decrevit, ut propediem Ipsi
more majorum folenni, uti vocant Praefentationis Actu
formato, in publicam lucem producantur, ut ubi Ex-
cellentiffimus Praefentator cujusvis natales, vitam &
mores, maxime ftudiorum progressus, & merita ube-
rius recensuerit, omnes & finguli Auditores valeant ju-
dicare, annon fint tales, quibus tuto Doctoralis digni-
tas conferenda. Cum vero ex clementiffimo indultu
*Sereniffimi ac Potentiffimi Principis ac Domini Domi-
ni Friderici Augufti Regis ac Ducis Saxoniae, Juliae, Cli-
viae & Montium, Angriae & Westphaliae, Sacri Roma-
ni Imperii Archi-Marechalli & Electoris, Landgravii
Thuringiae, Marchionis Mifniae, fuperioris & inferio-
ris Lufatiae, Burggravii Magdeburgici, Comitum Prin-
cipali dignitate Hennebergici, Comitum in Marca, Ra-
vensberg, & Barby, Dynaftae in Ravenstein &c. Ad-
ministratorio nomine Reverendiffimi & Celfiffimi
Principis, ac Domini Domini Mauritii Wilhelmi,
Ducis Saxoniae, Juliae, Cliviae & Montium, Angriae
& Westphaliae, Postulati Administratoris Epifcopa-
tus Martisburgenfis, Landgravii Thuringiae, Mar-
chionis*

chionis Misnia, nec non utriusque Lusatia; Comitis
Principali dignitate Hennebergici, Comitis de Mar-
ca & Ravensberg, Dynasta Ravensteinii &c. Nus-
tricii itidem nostri Benignissimi, & Cancellarii hujus
Academiae Perpetui, Domini mei Clementissimi, Pro-
Cancellarii vices in hoc solenni Actu sustinere iustus sum.
Ritui autem illi peragendo proximi instantis diei Lunæ,
qui incidit in 26 Septembris, horam a meridie secun-
dam seposui, idcirco ut is eo solennior fiat, Magnificum
Academiae Rectorem, & Cæteros utriusque Reipubli-
cæ Proceres Amplissimos, Dominos item Studiosos,
ut prædicto tempore præsentés commendationi Do-
minorum Doctorandorum intersint, laudesque eorum
haud gravatim audire, & congratulari velint, ea qua
par est observantia & humanitate rogatos cupio, ne-
que enim erit dubium, quin nobiscum Domini Docto-
randi hoc benevolentiae genus suo honori sint vindica-
turi, & omni officiorum genere compensaturi.
Dabam Lipsiæ d. 25. Sept. Anno 1707.

L I P S I Æ,
Literis IMMANUELIS TITII.

Leipzig, Diss., 1707

ULB Halle

3

005 395 437

1707.10
27/10

PROCANCELLARIUS
GOTHOFREDUS NICOLAUS
ITTIGIUS,

PHILOSOPH. ET JURIS UTRIUUSQUE DOCTOR,
PANDECTARUM PROFESSOR PUBLICUS,
FACULTATIS JURIDICÆ ASSESSOR, CANONICUS
NUMBURGENSIS, ET MINORIS PRINCIPUM
COLLEGII COLLEGIATUS,

ACTUM SOLEMNEM
PRÆSENTATIONIS

SEX
CANDIDATORUM JURIS

INDICIT
ET AD EUNDEM
LECTOREM BENEVOLUM
OFFICIOSE ATQVE DECENTER

INVITAT.

de Jrenanthir.

Sit. Lenz M.

